

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

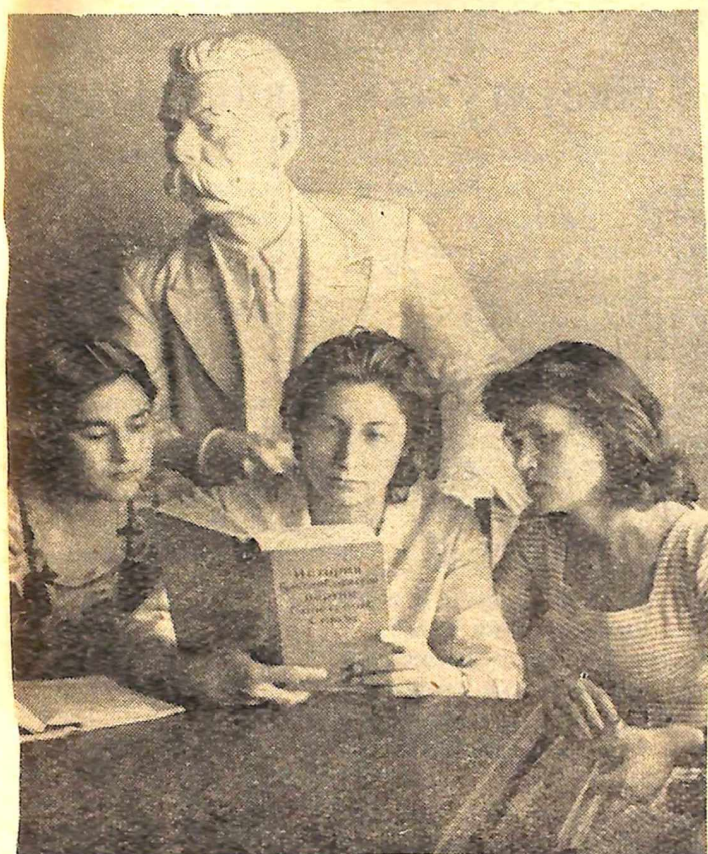
№ 21 — 22
(117 — 118)

23

червня
ЧЕТВЕР

1960 року

Ціна 15 коп.

Завтра екзамен! У цих словах все: і трепетне чекання, і втома попередніх днів, і непереборне бажання скласти екзамен якнайкраще. А коли врахувати, що це державний екзамен?! Над цим, певне, думають студенти V курсу мовно-літературного факультету О. Некрасова, Н. Хоменко, К. Шаповалова, готуючись до державного екзамену з історії КПРС.

Фото М. Шуряка.

Вже два екзамени на «п'ять»,
А третій — ось, останній.
Ти вчила добре, але знов —
За книгу на світання! —
Мов рання бджілка у цвіту
Нектар шука — збирає...
Неспокій світлий у житті
Завжди допомагає.

Минуло три роки

На протязі трьох років доцент Н. Сурова вела курс сучасної російської мови на теперішньому третьому курсі російського відділу. Всі свої знання, енергію, любов до предмета вклала вона, щоб навчити студентів досконалому володінню своєю основною спеціальністю. І ось екзамен, підсумок кількарічної роботи. Викладач задоволений — його праця не пропала даремно: більшість студентів дають глибокі, вичерпні відповіді, що свідчить про сумлінну працю майбутніх учителів російської мови. Особливо це стосується Л. Білкунової, А. Денисенко, Т. Добросовісної, Л. Литвинчук, А. Мамалиги та багатьох інших студентів у обох групах курсу. Про це говорять і загальні підсумки екзамену: по всьому курсу 21 студент склав екзамен на «відмінно», 22 — на «добре», і тільки семеро — на «задовільно».

Дуже жаль, що «трійки» одержали, здебільшого, люди, які прийшли до нас з виробництва. Це такі, як В. Галух, О. Крицька, А. Логвина, А. Сташкевич. Цілком зрозуміло, що вони дещо забули і їм значно важче працювати, ніж іншим студентам, але пора вже, як кажуть, «вирівнятися», адже минуло цілих три роки. Не може бути сумніву, що ці товариші з нового навчального року ще серйозніше візьмуться за роботу.

О. ПЕТРИК.

Провести перед екзаменом консультацію вкрай необхідно. Про це дбає доцент Б. Зальцман, готуючи студентів до екзамену з психології.

Наш кор.

В одній шерензі з студентами Радянської України складають екзамен і студенти Чехословацької Республіки Йозеф Сірка і Оля Гелеткова, Штефан Мурга і Марія Кремпова, Ян Приганц і Єлена Тишкова, Віктор Коваль і Йозеф Кундрат.

П'ятий рік вони разом штурмують висоти науки, оволодівають складною і почесною професією вчителя, беруть активну участь у різних формах студентської самодіяльності. Вони зрослися з нашим колективом, стали чудовими друзями, товаришами. Окремі з них серед наших студентів знайшли подруг, створили сім'ю.

Не випадково вони були оточені такою увагою: наш народ завжди гостинний до всіх, хто разом з нами бореться за мир, за щастя на землі. Чехи й словаки — наші давні друзі, на протязі всієї історії вони завжди йшли разом з нашими народами. Їх ріднило почуття слов'янської належності. Тому глибока дружба радянських і чехословацьких студентів має

символічний характер, вона є частиною тієї великої дружби, яка здавна існує між народами-братями.

Незабаром наші друзі, одержавши дипломи, від'їдуть на батьківщину. Їх чекає велика праця на освітній ниві.

Разом з сердечними привітаннями і найкращими побажаннями чехословацьким народам ми передаємо їм і частинку свого серця, сповненого глибокою любові і поваги до соціалістичної Чехословаччини.

Хай лунає над Бескидами, Татрами, Крконошами, Дунаєм і Влтавою, Братиславою і Прагою українська пісня, яку так люблять наші друзі і яка завжди наснажувала всіх нас у праці, дружбі і боротьбі.

Щастя Вам у праці, у житті, дорогі друзі!

У Пряшеві і в Синні, у Свіднику і Міжлабірцях хай зігріває Вас наша п'ятирічна дружба в Київському державному педагогічному інституті імені О. М. Горького.

Другу спеціальність на російському відділі введено недавно, але успіхи багатьох студентів безсумнівні. На фото: студентка С. Єременко відповідає на екзамені з музики. Вона одержала оцінку «відмінно».

На заочному

Закінчуються вступні екзамен на заочному відділі. У цьому році на відділі математики, дошкільний, дефектологічний, український, російський, відділ I—IV класів подали заяви 982 особи, а на третій курс математичного, українського і російського відділів — біля трьохсот. Це, здебільшого, вчителі молодших класів, працівники дитячих установ. Зустрічаються серед них і молоді робітники, колгоспники, але, на жаль, їх у цьому році небагато. Переважна більшість з тих, хто вступає до нашого інституту на заочний відділ, проживають у Київській області та в м. Києві.

Поки що вступні екзамен закінчилися на дошкільному відділі та на відділі української мови. Високих результатів домоглися абітурієнти Н. Корицька, М. Псьол, Л. Кайдан та багато інших товаришів. Екзамен завершуються.

І. ГУРІН.

Оглядів лекцій

Для допомоги студентам-заочникам у підготовці до державних екзаменів заочний відділ інституту організував на всіх факультетах читання оглядових лекцій з історії КПРС, педагогіки та фахових дисциплін. Лекції читаються провідними викладачами кафедр, які

знайомлять студентів з найголовнішими проблемними питаннями тих курсів, що виносяться на державні екзамен.

Так, на мовно-літературному факультеті для студентів українського відділу в лекціях з української мови висвітлюються питання з лексики, фонетики, морфології, синтаксису, історичної граматики та історії літературної мови. В оглядових лекціях з курсу історії літератури передбачено розгляд вузлових питань з усної народнопоетичної творчості, давньої, нової і радянської літератури. Викладачі рекомендують випускникам звернути увагу на останні мовознавчі й літературознавчі дослідження, на статті у фахових і методичних журналах та посібниках.

Безперечно, що проведені оглядові лекції багато допоможуть заочникам в опануванні теоретичних курсів, у підготовці до державних екзаменів.

Звітують четвертокурсники

З хвилюванням, але з упевненістю за свої знання складають екзамен з діалектичного матеріалізму студенти четвертих курсів.

Глибокі знання програмового матеріалу, змісту основних праць класиків марксизму-ленінізму, — ось що характеризує більшість відповідей студентів четвертих курсів.

У першій групі четвертого курсу українського відділу мовно-літературного факультету особливо змістовними і глибокими були відповіді студентів Л. Мохорт, С. Бондаренко, Н. Іванунь, Е. Ковальської та ін. Студентка С. Бондаренко дала чітку і досить повну характеристику основних рис і напрямків сучасної буржуазної філософії, студентка Е. Ковальська виявила глибоке розуміння основних положень доповіді М. С. Хрущова на П'ятій сесії Верховної ради СРСР від 5 травня 1960 р. У цілому з 27 студентів цієї групи 12 склали екзамен з діалектичного матеріалізму на «відмінно», 14 — на «добре» і лише один студент М. Запара — на «задовільно».

Хороші знання курсу діалектичного матеріалізму виявили на екзаменах і студенти IV курсу російського відділу мовно-літературного факультету, а також студенти-фізики.

Так, на IV курсі російського

відділу із загальної кількості 23 студентів 13 склали на «відмінно», 9 — на «добре» і лише один на «задовільно». На фізико-математичному факультеті в групі фізиків 12 склали на «відмінно», 13 — на «добре».

Все це є яскравим свідченням того глибокого інтересу, який виявляють майбутні вчителі до марксистсько-ленінської теорії, а також результатом серйозної систематичної праці над творами класиків марксистської філософії на протязі всього навчального року.

Дещо гірші знання виявили на екзаменах студенти четвертого курсу математичної групи фізико-математичного факультету. В цій групі порівняно велика кількість задовільних оцінок.

Основними недоліками знань студентів математичної групи є слабка обізнаність з успіхами сучасного природознавства, зокрема фізики.

Треба зазначити, що серед тих, які одержали «трійки», багато таких, що мають досить обмежений словниковий запас, не можуть чітко і ясно формулювати свої думки, вільно оперувати філософськими категоріями.

Попереду ще ряд екзаменів. Нарощуйте зусилля, дорогі друзі!

НА МАРШРУТАХ

Настала найвідповідальніша пора в житті студентів — екзаменаційна сесія. У кожній групі вже складено по 3—4 екзамени. Скільки роботи, хвилювань!

Проте не можна сказати, що в період екзаменів наші студенти забули про громадсько-корисну роботу. Прикладом цього може бути чергування членів добровільної народної дружини інституту. Так, 5 червня з'явилися в штаб дружини 26 студентів педагогічного і 14 — мовно-літературного факультетів. Перші з них виявилися найбільш дисциплінованими, в чому немала заслуга заступника командира загону Л. Смирнов. Інша справа на мовно-літературному факультеті, де командир загону Л. Лірниченко сам не з'явився на чергування.

Добре «попрацювали» дружинники: трьох осіб з числа підібраних на вулиці вони відправили у витверезник, кількох підпаних довели додому. Крім того, студенти допомагали кон-

тролерам перевіряти квитки у трамваях і тролейбусах.

Особливо масовим був вихід на чергування в наступний день студентів фізико-математичного факультету, які з'явилися з кількості 83 осіб, так що одинадцятьох з тих, хто мав здавати сьомого червня екзамен, довелося відправити додому. 72 студенти чергували на 13 маршрутах Сталінського району. На всіх вулицях і в громадських місцях було наведено повний порядок.

Важливо, що дружинникам допомагають викладачі. Правда, це окремі випадки, але слід назвати тут хоч би Г. Прокопенка, П. Хропка. Велику роботу в дружині проводять К. Янковський, О. Семко.

Із кращих дружинників можна назвати О. Бичкова, О. Василенка, Ю. Мальованого, О. Прилипку (фізико-математичний факультет), Л. Смирнову, А. Васильчук (педагогічний факультет), В. Мемрук, Н. Науменко (мовно-літературний факультет).

На жаль, є серед студентів і такі, які жодного разу в цьому навчальному році не були на чергуванні, уникають будь-якої участі в роботі добровільної народної дружини. Є такі на фізико-математичному факультеті (О. Олійник, Г. Коваленко), але значно більше їх на педагогічному, особливо на мовно-літературному факультеті.

Робота в добровільній народній дружині давно вже стала святом обов'язком комсомольської організації нашого інституту, виросла в хорошу традицію, адже цим самим ми вносимо і свою частку в благородну справу виховання радянських громадян, будівників комунізму. Закріпити здобуте, не заспокоюватись на досягнутому — ось головне.

Наш кор.

Коли потрібно, можна попрацювати і на впорядкуванні подвір'я гуртожитку.

25 червня — розіграш лотереї. Чий же білет виграє? Потягнемо, як кажуть, на щастя, а через декілька днів пересвідчимося...

Частка твоєї праці

Гаряча пора екзаменів...

Напружена праця над конспектами і підручниками, всім знайоме почуття хвилювання і радості за те, що праця не витрачена марно, за друзів своїх.

Здається, лише цим живуть зараз наші студенти. Та в розмовах, поміж суперечками з принципових питань з фізики, математики, політичної економії можете почути і розповіді про піонерські табори, туристські бази, чергування дружинників. А 12 черв-

ня о 10 годині ранку можна було бачити наших товаришів, студентів І курсу фізико-математичного факультету біля будівельної площадки станції метро «Університетська». Вони зібрались тут, щоб допомогти будівельникам вчасно закінчити будівництво першої черги Київського метрополітену. Спуск в шахту для більшості відбувається вперше в житті, але є й такі, для кого це звична справа. Йдемо тунелем до місця роботи: чується с

якась урочистість в тиші майбутнього підземного палацу. Мимоволі пригадується пісня:

Піднімайся в небесну высь,
Опускайся в глубины земные...
— урочисто лунає під склепінням тунелю. Потім пісня про молодість тривожну змінюється жартівливою українською. Працюємо чотири години; важко, але радісно, що робиш корисну справу, що хоч маленька частка і твоєї праці буде вкладена в будову,

яка на довгі роки залишиться пам'ятником величних справ, звершених у другому році семірички.

Роботу закінчено. Екскурсію по приміщеннях майбутніх станцій проводить начальник зміни тов. Новіков. І в уяві вже бачимо відблиск світильників денного світла на відполірованій поверхні мармуру, безперервно рухливий екстава-тор, потік людей і мов блискавки — електро-вози, гомін яких — гімн рукам трудовим.

О. СЕМКО.

Щоб не востаннє

Як зберегти голос учителя, учня, щоб уникнути або попередити порушення цієї важливої функції людського організму? Адже без добре поставленого голосу навіть цікава за змістом лекція може не сприйнятися як слід слухачами, бо знизиться доступність її розуміння.

Цій важливій темі був присвячений у гуртожитку № 1 вечір, на якому фоніатр кафедри музики І. Деражне провів бесіду-лекцію з студентами фізико-математичного факультету.

Багато нового, цікавого дізналися ми. До цього часу ми навіть не чули, що існує спеціальна наука — фоніатрія, яка розробляє проблеми професійного голосу і має значні досягнення не тільки в справі охорони голосу, але й у відновленні і поверненні загублених нормальних функцій органів голо-

су, ефективно лікує заїкування та інші недоліки мови, як євнухійний голос тощо.

Лекція була не 45 хвилин, як домовилися, а протягом трьох годин. Виникло багато запитань, на які лектор дав вичерпні відповіді. Нам здається, що доцільно ввести відповідний курс лекцій про збереження і охорону голосу не тільки для майбутніх учителів співів, але й для всіх інших студентів нашого інституту, адже голос псується не тільки при виконанні пісень, але й у багатьох інших обставинах.

Хотілося б ще неодноразово зустрітись з лекторами, які в простій і доступній формі могли б знайомити нас з різними галузями знань, давали б корисні поради.

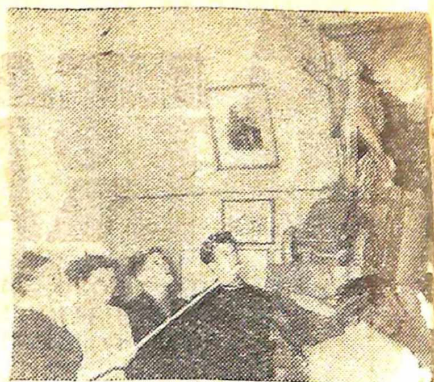
М. ТЕРЕЩЕНКО.
студент II курсу фізико-математичного факультету.

А чому б не розв'язати цікаву шахову задачу?!

Переміна в роботі — це своєрідний відпочинок.

Наших студентів можна побачити і в музеї В. І. Леніна. Тут, у просторих залах, біля величезної кількості експонатів особливо потрібно побувати тим, у кого екзамен з історії КПРС.

ДЛЯ ВАС, ДОПИТЛИВИ!

Інститутські „понеделки“

Найбільш курйозним є те, що зустрічі допитливих відбувалися в суботу, в середу, в п'ятницю, і лише раз — справді в понеделок.

Проте, ми гадаємо, жоден із студентів не шкодує, що втратив дорогий час у завантажену справами середу, в насичену лірикою весни суботу, — адже кращого проведення вдумливого дозвілля не можна собі й уявити!

Думка організовувати невинні розмови-зустрічі з акторами і працівниками науки, з учителями і композиторами виникла, мабуть, під впливом «четвергов» в «Літературній газеті» та в інших періодичних виданнях.

Створено було цілу групу, так би мовити, ядро сприяння цьому починанню. Серед інших в цей «штаб» увійшли В. Опольська, Р. Палій, Л. Височинська, Н. Костенко, Н. Майка. Розробляли план роботи, радилися і завжди ділилися успіхами з Є. Кастеллі.

Яку мету переслідували комсомольці, організовуючи свої «понеделки»?

Коротко кажучи — задовольнити запити маси комсомольців у всіх галузях знань, звести їх з людьми, які роблять фільм, знають багато цікавого про «Могучую кучку», діляться враженнями від багаторічного перебування у Франції, знайомлять з тим, що дає кібернетика філологів.

Чи досягли ми своєї мети? Чому навчальному році?

І так, і ні. Так, бо ніхто з присутніх зустрічі з режисером В. Вим, так само, як учасники мови з учителем Петровим, багатьма іншими не забули щирих задушевних слів, на знань, одержаних від знайомства з «бувалими» людьми.

Ні, бо ще мало студентів зуміли, що таке «понеделки» як широкі перспективи розвитку їх організації.

Потрібно, щоб усі студенти повірили в те, що знайомство новим, невідомим, доступним принесе їм лише користь.

Учитель повинен бути культурним. Культурна спирається на фундамент, на досвід всь найкращого, на те, що було землі і що на ній є. Є на з багато цікавого. З цікавим йомлять нас на засіданнях «понеделків» чудові радянські люди.

У молоді є бажання привнести це цікаве і потрібне як естетичне, щоб, поповнившись натим за своє життя досвідом, передати її наступному поколінню з словами: «Для вас, допитливі!». Інакше й не може бути Помножимо ж цікавість на бажання!

Тоді в наступному навчальному році «понеделки» стануть камерними зустрічами окремих допитливих, а масовим, кавим, необхідним дозвіллям любителів усього прекрасного.

В. ТАТАЄВ

В комітеті ЛКСМУ

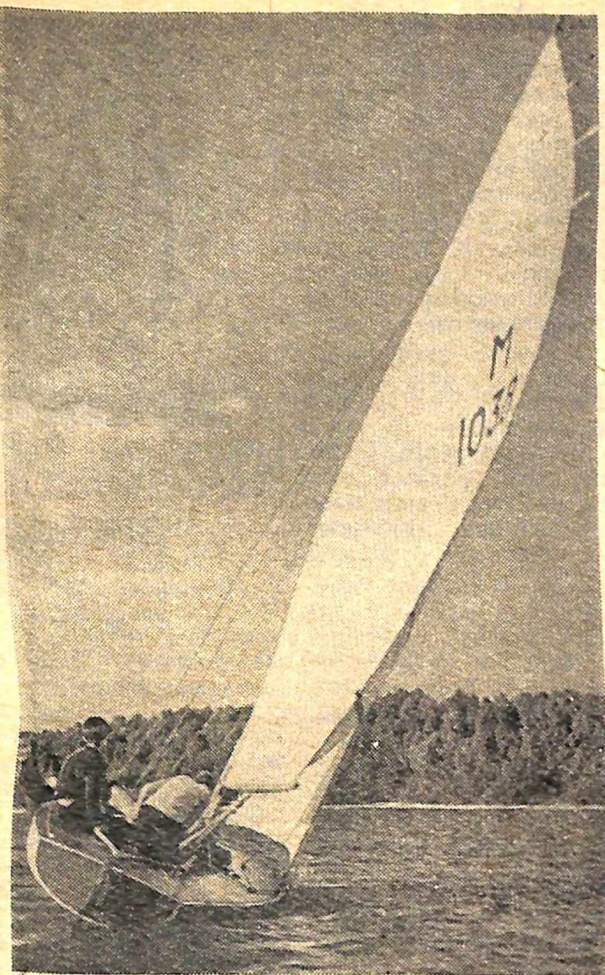
Комітет комсомолу КДП ім. Горького за активну роботу на будівництві станції метро «Університетська» під час неділя 12 червня 1960 р. оголошує подяку студентам фізико-математичного факультету товаришам:

1. Гандзюку В.
2. Кириченку В.
3. Гальчинському С.
4. Шаповаловському В.
5. Юхновському О.
6. Кардашу В.
7. Пасовому А.
8. Дикому І.

9. Білоусу Ф.
10. Гнатюку В.
11. Мединському В.
12. Храменко Т.
13. Бованенко Р.
14. Мех Л.
15. Янко В.
16. Колос Т.
17. Микіліті О.
18. Радудовій С.
19. Роботі Р.
20. Остапенко О.
21. Машківському В.
22. Росомасі І.
23. Верескун Л.
24. Кулик Р.

Не шкодить підготовці до екзаменів і заняття в гуртку фотолубителів. Потрібно тільки вміння розпланувати свій час.

Краса — в травневім лісі бути, як місяць
У небі юний, співи солов'я
Колишуть віти: їх гаї не вмістять,
Не вмістять всіх душа моя й твоя...
Смішок дівочий між дерев іскриться, —
Сім'я студентська дружбою міцна.
В природи у гостях нам веселиться —
Тривожить світлу молодість весна...
Ще прохолода у брезент-палатці,
Хоч пробудились пахощі земні.
З сухого листя — під боки матраці;
А солов'ї! — не бути тишині...
Пташиним співом будить нас світанок,
Волога ранку ще голубизна...
Гуртом зготовлений — смачний сніданок,
Ще й вальсу ніжність лине голосна.
Отут — і мрії, й вірш новий — в поета,
Навколо нас поезії мотив;
Черемха розцвіла! — в дівчат букети,
Букет найкращий — дружний колектив.
Кружляєм в парах... Потім спортзмагання,
Весна юначу силу перевіря...
В походи, друзі, рушмо без вагання,
Бо романтична ж ця весни пора!

О. БОРОВКО.

У троллейбусі

(Маленьке оповідання)

На одній із зупинок і до того наповнений троллейбус підібрав ще велику групу пасажирів.

— О, яка чарівна! — вигукнув він, дивлячись на вродливу дівчину, яка пробиралася вперед.

Вона була в синій сукні, легкий різнобарвний шарфик перекинтий через плечі на груди, які міцно обтягала плетена кофточка. Чорняве волосся заплетене в одну косу і закладене акуратно над головою; лише невелике пасмо його непокірно спало на дівоче чоло. Він, років під тридцять, з швидким пронизливим поглядом і вже помітними зморшками на давно не голеному обличчі.

— Будь ласка, — запропонував місце дівчині.

— Нічого, сидіть, я потім, — сказала вона, але той уже стояв і, стримуючи натиск пасажирів, обома руками показував на місце.

— Для такої дівчини, як ви, — завжди і всюди.

— Дякую, — зручніше вмоштуючись на сидінні, сказала вона, густо червоніючи.

А він, взявши рукою за спинку сидіння і низько нахилившись до неї, сіяв і сіяв компліментами, не соромлячись присутніх.

Вона червоніла, ніяковіла, блимала соромливо своїми світло-карими оченятами то на цікавих пасажирів, то на настирливого залицяльника.

— Ух ти! Посмішка ж яка! Якби подарували її мені назавжди, я без вагань віддав би вам своє серце.

Її раптовий серйозний погляд заставив його замовкнути. Вона розстебнула червону студентську сумочку, але він уже тримав карбованця.

— Кондуктор, будь ласка, квиточок.

— Можете не турбуватись, у мене проїзний, — сказала вона і витягла з сумки конспект. Він встиг прочитати: КДПІ ім. Горького... Таміла.

— Тобто Тома-студентка! Дуже люблю молоденьких учителок. Маю честь вас запитати, якого курсу і факультету?

— Яке це, зрештою, має значення? — в свою чергу запитала дівчина і заглибилась в конспект.

— Вулиця Пирогівська, — оголосила кондуктор.

Таміла поспішно поклати конспект у сумочку.

— Дозвольте пройти, — сказала вона і подивилась на нього так, що він позадував на пасажирів, пропускаючи її вперед.

— Який жаль, — сказав він, а дівчина раптом помітила, як кінці шарфика поповзли на її грудях вгору. Вона оглянулася і, побачивши свій шарфик, зачеплений за чорну, густу, давно не бриту щетину, від душі всміхнулася.

— Краще поголіться! — кинула вона під захоплені погляди пасажирів і, перекинувши шарфик через плечі, легко, як весняний вітерець, майнула з троллейбуса.

І. ПЕТРЕНКО.

Молодь, у похід!

Такий заклик можна зараз побачити на сторінках молодіжних газет, журналів, почути по радіо.

Багато цікавого, захоплюючого чекає літом наших юнаків і дівчат.

Як же будуть проводити літні канікули наші студенти?

У нашому інституті спортивно-оздоровча робота набуває все більшого розмаху, а туризм міцно входить у студентське життя, про що свідчать численні походи, що відбулися нещодавно.

У липні група студентів відправиться до міста Леніна, сильні і вправні попливуть по Дніпру на шлюпках. Багато цікавого побачать студенти педагогічного факультету, які підуть у похід пішки вздовж берегів Дніпра. Цю групу буде очолювати студент II курсу Р. Похиль. Друга група студентів піде у далекий похід. Їх чекають вершини Ай-Петрі, південна рослинність, Чорне море. Студенти побувають у сталактитових печерах, побачать древні печерні міста, любоватимуться панорамою прославленого міста-героя Севастополя.

Не менш цікавий маршрут обрали члени туристської сек-

ції. Секція ще молода, але вона вже має чималий досвід і підготовку. Члени її — активні, повні енергії і завзяття люди. Для них не страшні гірські перевали і ріки Криму. Вони вирушають у путь від Сімферополя до Ялти. Все, що вони побачать, буде зафіксовано за допомогою кінокамери.

Багато цікавого побачать і ті, що працюватимуть на туристських базах у містах Одесі, Ленінграді, Ялті та ін.

Нашому колективу варто подумати і над тим, щоб створити свій спортивний табір, а також про організацію колективних поїздок для відпочинку в одно з південних міст, звчасно домовившись з школою-туристською базою про користування житлом. Зробити це цілком можливо, треба тільки докласти необхідних зусиль. Питання відпочинку студентів і всього колективу інституту повинно посісти одне з головних місць серед питань навчання і праці. До цього повинні серйозно поставитись і комітет комсомолу, і профспілка, і спорклуб, всі громадські організації інституту.

О. МІШИНА, викладач.

НАМ ПИШУТЬ

Шановна редакціє!

Рада гуртожитку ЖKK-1 Головкиївбуду просить через газету «За педагогічні кадри» висловити подяку працівникові Київського педагогічного інституту ім. Горького доценту Д. Ніколенку за чудово прочитану лекцію на тему «Чудеса без чудес».

Лекцію прослухало біля ста молодих будівників. Бажано, щоб викладачі вузів частіше виступали перед робітниками.

Голова ради гуртожитку
Б. АРДЕКУДЗЕ.

Добра підготовка

Прошу передати глибоку подяку дирекції та викладачам Київського державного педагогічного інституту за добру підготовку випускників Л. Сушко, Л. Руденко, М. Стешенко, які працюють у нашій школі.

Учитель географії Л. Сушко чудово володіє матеріалом, здібний педагог, бере активну участь у громадському житті села.

Добре проявили себе на роботі вчителі математики Л. Руденко, яка останнім часом працює завучем середньої школи, Т. Чуприна, М. Стешенко. Вони зразково проводять уроки, працюють над підвищенням свого ідейно-політичного рівня, вміло поєднують свою викладавську роботу з громадською.

Силами педагогічного колективу у школі створено географічний майданчик, відкрито музичний філіал при середній школі, щороку проводяться екскурсії по історичних місцях.

Багато праці у здійсненні шкільних заходів доклали і випускники Київського педагогічного інституту, тепер наші вчителі. Побажаємо і надалі працівникам інституту готувати висококваліфіковані кадри. Гостинно просимо відвідати нашу школу.

Ф. ШЕРЕМЕТ,

директор Фурсівської середньої школи
Білоцерківського району Київської області,
заслужений учитель УРСР.

СЛОВО ПОДЯКИ

Стати людиною, одержати путівку в життя — безмежне щастя. Так само всі ми щасливі тепер, коли стоїмо на порозі самостійного життя, коли перед нами відкривається широке поле діяльності. Для нас все це дороге ще тим, що стати повноцінними людьми допомогли нам наші дорогі радянські друзі. Нам і не віриться, що вже закінчується п'ятий рік навчання в інституті. Не віриться тому, що ці роки минули дуже швидко, бо ми почували себе серед друзів, які нам допомагали, підбадьорювали, тому, що ми почували себе як вдома.

Тепер, коли наближається час розлуки, нам би хотілося від глибини душі сказати щире слово подяки всім тим, чия допомога ми відчували за п'ять років. Нам не забути директора Марію Максимівну Підтиченко, декана Анатолія Кириловича Данилюка, які для нас так багато зробили.

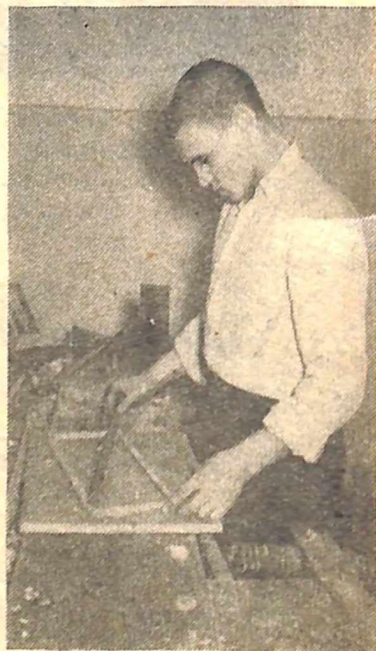
Нам ніколи не забути наших дорогих викладачів, які зробили все можливе, щоб ми виправдали довір'я свого народу. Навчання у викладачів А. К. Волинського, Т. Ф. Бугайко,

А. П. Медушевського, І. І. Пілгук, Ю. С. Кобилецького дало нам багато знань, відкрило широкі можливості на майбутнє. Наше щире спасибі П. М. Кульчицькій, яка, крім занять, багато приділяла уваги ознайомленню нас з життям радянських людей. Хочеться щиро подякувати секретареві деканату, лаборантам кабінетів мови й літератури, методики, історії КПРС, педагогіки, працівникам бібліотеки і читального залу. Дякуємо студентам-однокурсникам Прокопенку, Огороднику, Радько, Пасічнику, Цибулі за дружбу і товариське піклування про нас. Сердечне спасибі коменданту гуртожитку.

Це далеко не всі з тих, кому ми вдячні за все, що для нас зроблено за п'ять років. Нехай кінець навчання в інституті не означає кінця нашої дружби. Ми пробули у вас роки, а тепер дуже приємно було б зустрітись з вами у нас на Батьківщині. Приїжджайте в Чехословаччину, друзі! Тому ми кажемо тільки:

— До побачення.

Ваші чехословацькі друзі.

А поки що залишається останній екзаме́н. Ще одно зусилля, ще кілька днів праці. Аж тоді можна буде посправжньому подумати над тим, як провести канікули.

Ось яка я

Така вже, каже, я вродилася. Маю голос — от і все. А тепер знаєте, куди можна з голосом вийти? У співаки, на велику сцену, одним словом, у митці. Ото як закінчила десять класів, так і стала мріяти про велике своє майбутнє. Так воно й почало не давати спати. Тільки от біда: в консерваторію поступати не наважувалась: все-таки твоя думка про себе — це ще не все. А як візьмуть та й не приймуть?!

Отоді й почула про педагогічний інститут — там, розповідали, теж співати навчати почали. Пішла і, на тобі, поступила без особливих труднощів. І почалися співи, танці та музики. Аж голова обертом іде — успіх на кожному кроці, слава росте від вечора до вечора, прямо незамінною стала в художній самодіяльності мовно-літературного факультету.

Біда тільки з цими екзаменами, особливо з заліками. Всі в тебе щось питають, знань, конспектів вимагають. Ну чого їм треба — я ж співачка і неабияка. Те, що я потрапила на відділ російської мови і літератури, ще нічого не означає. Ос-

новний тут предмет — музика і співи, останні ж — другорядні, ба, п'ятирядні.

А тут — на тобі: отой Олександр Григорович Кириченко не поставив заліку з російської мови. Уявіть собі, не поставив. А декан до екзаменів не допускає. Та що вони думають, що я вчителькою буду? Я ж голос маю! Он вони які, талант мій убити хочуть?! Мене й у консерваторію приймуть! Що, не вірите? Так ось вам заява: в зв'язку з тим, що я не в змозі оволодіти цією, як її, російською мовою, прошу віддати мені документи. Думаєте, без вас не проживу? А ось ви без мене попробуйте! Ще наплачетесь, шукаючи такого голосу.

Подруги умовляли стали, соромити, а вона як мала дитина: вередує, свариться з усіма, капризна така. Або виключить, каже, з інститутської навчальної програми російську мову, або мене — з інституту. Отака вона, Галина Столярчук.

Такі події розгорілися недавно на другому курсі російського відділу. Що з того вийде — побачимо.

Іван ШЕРШЕНЬ.

Виставка студентських робіт з другої спеціальності на фізико-математичному факультеті. Студенти постійно дбають про її поповнення.

На фото: один із стендів виставки.

Хочеться напиться

Хоча за північ перейшло давно,
Але постукав я таки в вікно.
Не ти, а мати двері відчинила.
— Це хто? —
Мовчу, вдвляюся несліпо.
А що сказати? Я бачу, що не ти,
Але спитав:

— Дозволите зайти?
— А хто такий? Кажі.
Для чого критись?
— З дороги, тітко, хочеться напиться...
— Отак би й зразу, синку,
Так, зайді.
— Дочка не спить?
— ?..
— Хай винесе води!
Д. ЧЕРЕДНИЧЕНКО.

НА ЧЕРЗІ — ШКОЛИ З ПРОДОВЖЕНИМ ДНЕМ

Заводський день коротшає, шкільний зростає, і в обох випадках виграє радянська сім'я. Після роботи більше часу лишається для відпочинку, для занять, для дітей. А поки ти на виробництві, за малими дглядають педагоги. Групи подовженого дня, створені при багатьох школах, вже давно зарекомендували себе з найкращого боку. А кілька місяців тому опубліковано постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР про організацію не лише груп, а й шкіл з подовженим днем.

Будуть вони і в Києві. Бюро міськкому партії та виконком міськради недавно прийняли з цього приводу спеціальне рішення.

Першого вересня для учнів розчиняться двері трьох шкіл подовженого дня. Вже можна назвати їхні адреси. Одна — це нова школа-восьмирічка у Першотравневому селищі. Друга розміститься в 100-й школі, третя — у 75-й.

Тут за невелику плату, а в окремих випадках і зовсім безкоштовно учні одержуватимуть гарячі сніданки і обіди. Малюкам корисний денний сон. До їх послуг будуть обладнані спальні.

Звичайно, в таких школах

потрібно більше вільної площі. Це теж передбачено. Розширюються їдальні та інші приміщення. Жильці і установи, які досі займали шкільні будинки, будуть переселені.

Змінять своє обличчя і шкільні садиби. Їх перепланують, впорядкують так, щоб учні могли займатися спортом, приємно відпочивати.

Значно більше стане у нас груп подовженого дня. В новому навчальному році їх буде 333, і відвідуватиме ці групи близько 10 тисяч учнів. Робота з дітьми поза уроками дещо своєрідна, вимагає певних навичок, знань, умінь. Щоб допомогти вихователям, міський інститут удосконалення кваліфікації вчителів організує для них влітку курси і семінари. А деякі педагоги виїдуть до столиці нашої Батьківщини, щоб ознайомитися з досвідом москвичів.

До нового навчального року школи подовженого дня мають прийти повністю підготовленими. А для цього потрібно, щоб і відділи народної освіти, і численні проекти, будівельні, громадські та інші організації виконали свої завдання добре і вчасно.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

„Справедлива вимога“

Під такою назвою у нашій газеті була вміщена кореспонденція, яку підписали двадцять шість студентів вечірнього відділу. Студенти вимагали, щоб бібліотека нашого інституту найближчим часом налагодила краще обслуговування відвідувачів з вечірнього відділу, зокрема по забезпеченню їх підручниками і посібниками з дитячої літератури.

— Як відповіли працівники бібліотеки на це прохання студентів? — запитали ми завідувачу бібліотекою Г. Разумову.

Працівники бібліотеки докладають немало зусиль для того, щоб забезпечити студентів і всіх працівників інституту необхідною літературою. Так, з метою поліпшення справи обслуговування студентів вечірнього відділу відведено через

тиждень три дні, в які бібліотека працює на кілька годин довше. Крім того, для студентів вечірнього відділу додатково придбано відповідну літературу, зокрема підручник «Дитяча література» (30 екз.), «Хрестоматія з української дитячої літератури» (40 екз.), а також посібники, наприклад, збірник статей «Музичне виховання в дитячому садку» та інші.

З початку року і до червня місяця студенти вечірнього відділу відвідали бібліотеку біля п'ятисот раз, за цей же час було більше 1600 книговидач, в основному учбової літератури. Звичайно, це не так багато, коли порівняти ці цифри з відповідними даними по стаціонару. В найближчий час фонд бібліотеки поповниться новими надходженнями, що допоможе студентам у опануванні учбовим матеріалом.

Русские народные сказки о распределении

(Библиография и аннотации)

ПОЕЗЖАЙ ТУДА — НЕ ЗНАЮ КУДА, ДЕЛАЙ ТО — НЕ ЗНАЮ ЧТО...

В сказке рассказывается о том, как студент Андрей распределялся туда — не знаю куда и что из этого вышло.

ТРИ ЦАРСТВА — МЕДНОЕ, СЕРЕБРЯНОЕ И ЗОЛОТОЕ

Волшебная сказка о том, как одному студенту предлагали работу в золотом и серебряном царствах, а он всех обманул: выбрал медное.

ПО ЩУЧЬЕМУ ВЕЛЕНИЮ

Студент Емеля по щучьему велению должен был ехать в Алтайский край, но по своему хотению остался в Ленинграде.

ЦАРЕВНА-ЛЯГУШКА

Жила-была царевна. Очень умная, очень красивая, очень сознательная. На распределении превратилась в лягушку...

ВОЛШЕБНОЕ КОЛЬЦО

Сказка о самом проверенном способе уклонения от распределения: достаточно надеть кольцо на безымянный палец.

ЧЕГО НА СВЕТЕ НЕ БЫВАЕТ

Чего не бывает, того не бывает. В сказке убедительно показано, что на свете не бывает, чтобы всех распределили туда, куда они хотят, и чтобы все поехали туда, куда нужно.

Газета «Советский учитель», Ленинградский педагогический институт им. О. И. Герцена.

ТАКА МАСОВІСТЬ — ВПЕРШЕ

Нещодавно ми були свідками і учасниками особисто командної першості інституту з фехтування. Кожен факультет мав право виставити необмежену кількість учасників, а залік зараховувався по трьох кращих результатах. Всі перші командні місця завоювала команда фізико-математичного факультету, на другому місці — мовно-літературний факультет, якому дуже пошкодило те, що на змаганнях не з'явилася Л. Голянська. В особистому заліку на перше місце вийшла Д. Гладішкіна, на друге — Р. Андрієвська, на третє — О. Буган. Значного успіху добилась студентка I курсу педагогічного факультету Л. Горбатюк, якій дісталось четверте місце. Для початку це не погано.

У фехтуванні на еспадах перше командне місце посіла теж команда фізико-математичного факультету, недовлячись навіть на те, що студент Г. Шпарьов був виведений з числа учасників змагань за порушення правил та нетактовну поведінку у ставленні до суддів. Г. Шпарьову, який має деяку майстерність і відповідні можливості, слід задуматись над цим фактом. Гарно виступали О. Фурманський, М. Михайлюк, Г. Волосенко.

У змаганнях на рапірах серед чоловіків теж переміг наш факультет, особисте перше місце здобув Б. Циганчук (педагогічний факультет). Успішно захищали честь свого курсу і факультету першокурсники Ф. Білоус, А. Тютюнников, П. Сірококо.

Ще ніколи змагання на першість інституту з фехтування не були такими масовими і настільки цікавими.

М. СОЛДАТЕНКО.
студент IV курсу
фізико-математичного
факультету.

Незабаром спартакіада вузів України. Наші студенти активно готуються до її відкриття. Навіть у період екзаменаційної сесії не припиняються тренування.

Редактор О. КАРДАШ.